

Nr 6.

Av herr **Månsson**, om ändrad lydelse av 2 § i förordningen om försäljning av brännvin.

Trots allt nykterhetsarbete härjar dock på många ställen i vårt land superiet i en bedrövlig utsträckning. Detta synes främst vara fallet i en del stations- och brukssamhällen, där en större mängd ungdom är hopad på ett ställe än vad fallet är på den rena landsbygden. Till en del av dessa platser pågår det en sorglig rusdryckstrafik vid varje helg och avlöningstillfälle. Då efterskickas stora kvantiteter brännvin och andra spritdrycker; ja, rätt små orter kunna då se för fyra à sex tusen kronor spritdrycker anlända, och klart är att dylika förhållanden ej kunna ses med blida ögon av dem, som vilja se ordning och kultur växa fram. För den nyktra befolkningen är det en vämjelse att se berusade personer ragla fram i sin hemort varje helg och en helgdagsfriden förstörande pina att se dessa av spriten härjades föräldrar, hustrur och barn berövade det lilla de så väl behövde till sitt uppehälle och därtill sin hemfrid. Ur samhällsynpunkt är det sorgligt, att unga män, som kostat samhället rätt mycket innan de blevo uppfostrade, skola bli offer för rusdryckssmittan, kort efter det de trätt ut i livet, få sin kulturella utveckling hämmad, om ej rent av avbruten, och ofta onödigtvis falla det allmänna till last, då de kunnat bli värdefulla medborgare, om de ej kommit på avvägar i en olycklig stund av ungdomlig tanklöshet och till stor del tack vare det underliga förhållandet, att samma samhälle, som sörjt för den unges uppfostran, sedan gör sig betydande inkomster på att se genom fingrarna med hans förelse och ödeläggelse.

På spritförbudets snara seger i vårt land vågar jag ej hoppas. Så länge inflytelserika medborgargrupper för att lindra sina egna skattebördor ej dra sig för att sträva att bibehålla ett sådant tillstånd, att de armaste få suppa ihop vad de förmögna men föga samhällssolidariska dra sig för

att betala, så länge skola dessa av sprithanteringens direkt eller indirekt intresserade, med alla de starka krafter som stå till deras förfogande, nog finna på möjligheter att förmå samhället att tolerera denna hantering bland de lagliga näringarnes antal.

Så mycket större skäl synes mig då föreligga att söka inskränka de skadliga verkningarne av superiet. Bredvid de restriktiva åtgärder, som avse att försvåra åtkomsten av de skadliga dryckerna, torde ett försvagande av deras alkoholhalt vara av en viss verkan. Märkligt är att en åtgärd i detta syfte ej för länge sedan vidtagits. Nu är ju förhållandet så, att lagen rent av förbjuder försäljning av spritdrycker av de mera allmänna slagen, om de innehålla under en viss halt alkohol, om jag läst rätt 35 %. Däremot kunna de få vara hur alkoholhaltiga som helst. Detta synes mig vara en helt bakvänd ordning. Ju starkare brännvinet är, ju skadligare är det och ju fortare försätter det den, som förtär det, i en mer eller mindre otillräckelig sinnesstämning. Men just detta förhållande gör, att det är så begärligt för många stackars människor, som hoppas finna en stunds glömska av det dagliga livets vedervärdigheter i ett rus. Dessa, måhända de beklagligaste av alla som falla offer för spritdryckerna, skulle till en del kunna räddas, om sprithalten sänktes och det nu så lätt tillgängliga ruset bleve svåråtkomligare. På dem, som dricka spritdrycker av andra anledningar än för att helt berusa sig, skulle ett brännvin med lägre alkoholhalt ej verka på långt när så skadligt, som vad nu är fallet med det över 40-procentiga, som nu försäljes. I ordnings- och hemfridsväg skulle ävenledes mycket vinnas genom en sådan åtgärd.

Jag tillåter mig därför hemställa,

att Riksdagen ville besluta, att paragraf 2 i kungl. förordningen angående försäljning av brännvin måtte få följande lydelse:

1. Brännvin, som icke är renat eller vars styrka uppgår till över 30 procent, får vid detaljhandel ej hållas till salu.

2. Ej heller — — — — — ämne.

Stockholm den 17 januari 1913.

Fabian Månsson.

I motionens syfte instämma:

Ulrik Leander.

P. Olsson.

Ivar Säfstrand.

M. Enderstedt.

J. P. Igel.

Ol. Olsson i See.

Joh. Andersson i Stårte.

E. A. Leksell.

C. J. Johansson i Uppmälby.

Johan Forssell.

J. R. Sundström.

Per Henning Sjöblom.

G. F. Lundgren.

Aug. Larsson.

G. Nic. Torgén.

Alfred Persson.

Emil Molin i Dombäcksmark.

G. W. Källman.

Jonas Jonsson i Hå.

G. Kronlund.

K. A. Borg.

N. A:son Berg.
